

شمال و جنوب و شرق و غرب کشور در محاصره برف و کولاک و سیل و زلزله

زمهریرِ دی

شمال و جنوب و شرق و غرب کشور در محاصره برف و کولاک و سیل و زلزله

بحرانی به نام «توزیع»

زمهریری | موج سرما و بارش و یخبندان، از ۱۸ دی ماه به کشور وارد شد و استان‌ها را یکی پس از دیگری در نورددید. شمال و جنوب و شرق کشور از یک سو، در گیر برف و کولاک و سیلاب شد و از سوی دیگر، گرفتار سوز سرمای زمستانی سخت با سرمایی کم‌سابقه که در مقام مقایسه به زمستان ۸۶ تشبیه شد و بعضاً، زمستان سیاه سال ۵۳ در ایران را که در کتاب رکوردهای گینس ثبت است، در خاطر مردم تداعی کرد. در همین گیر و دار، زلزله‌ای نسبتاً شدید، خوی در غرب کشور را هم لرزاند تا پازل وقوع حوادث در چهار گوشه کشور، کامل و البته دوباره چالش توزیع عادلانه اقلام امدادی در حوادث به مساله روز حوزه «مدیریت بحران» تبدیل شود.

سردی دی و در دسرهایش

نیمه دی امسال با شدت گرفتن بارش‌ها و افت شدید دما در کشور، مردم و مسافران در خودروها و پایشان و در جاده‌ها، گردنه‌ها و مسیرهای برقریر و صعب‌العبور در راه‌ها مانده بودند و سرمای شدید، میزان مصرف انرژی گرمایشی را در خانه‌ها و ادارات افزایش داده بود که با ایجاد مشکل در ارسال گاز، تر کمستان به ایران، بخشی از شهرهای مرزی شرق کشور هم با معضل قطعی گاز و بحران سرما مواجه شدند. هلال احمر که تنها به فاصله ۱۰ روز، ۲۶ هزار نفر از شهروندان را امداد رسانی و یک‌هزار خودرو را از برف رها سازی کرده بود، این بار به درخواست شرکت ملی گاز ایران و ستاد مدیریت بحران استان خراسان رضوی ۸ هزار چراغ والور برای حل مشکل مردم از انبارهای خود بیرون کشید و تحویل ستاد بحران استان داد، اما هیجان حادثه و ورود برخی فرصت‌طلبان، باعث اختلال در توزیع این والورها شد و ستاد مدیریت بحران و هلال احمر را با نارضایتی و هجوم مردم ناراضی مواجه کرد. چالشی که دوباره ذهن بسیاری از دغدغه‌مندان را درگیر این موضوع کرد که قصور کدام نهاد؛ چنین پیامدهایی را در مناطق حادثه‌دیده به بار می‌آورد؟ آیا خلایی در قانون مدیریت بحران در این زمینه باعث بروز مشکل می‌شود یا اساساً تعریف برخی دستگاه‌ها و ارگان‌های مسئول، از بحران متفاوت و بعضاً اشتباه است که منجر به انتظارات نابجا از هلال احمر و تشکیک در وظایف و مسئولیت‌های این نهاد از سوی مردم می‌شود؟

محمودی سرپرست سازمان امداد و نجات هلال احمر در این خصوص اعتقاد دارد که مردم کشور در گذشته بنا به سختی

موجودی انبارهای امدادی

«حوادث جوی تنها در بازه زمانی ۱۸ تا ۲۵ دی ماه، نیمی از خدمات امداد زمستانه هلال احمر را به خود اختصاص داد؛ یعنی میزان خدمات ارائه شده در این یک هفته با کل خدمات امداد زمستانه از ۲۳ آذر تا ۱۸ دی برابری می‌کند.» اینها را مرضی مرادی پور؛ معاون عملیات سازمان امداد و نجات هلال احمر می‌گوید و تأکید دارد که «به دستور رئیس جمعیت هلال احمر، لجستیک و نیروهای امدادی جمعیت برای توزیع وسایل گرمایشی در مناطقی که با قطعی گاز روبه‌رو بودند، بسیج شد. در برخی مناطق از جمله تربت‌جام که با افت شدید دما و قطعی گاز روبه‌رو بودیم، لجستیک جمعیت را در اختیار سایر نیروهای امدادی نیز قرار دادیم تا در توزیع اقلام ضروری کمک کرده باشیم.»

اما یکی از مختصات ویژگی‌های یک سازمان امدادی آماده برای مواجهه با انواع بحران‌ها؛ آن هم در کشوری مثل ایران که حوادث زیادی را به خود دیده، این است که موجودی انبارهای امدادی‌اش همیشه آماده باشد. معاون عملیات سازمان امداد و نجات درباره وضعیت انبارهای امدادی در این روزها که با سرمای گسترده در سراسر کشور روبه‌رو هستیم و ضرورت توزیع والور و سایر اقلام امدادی و زیستی میان حادثه‌دیدگان وجود دارد، می‌گوید: «انبارهای امدادی در شرایط همیشگی خود قرار دارند. در تلاشیم برای عبور از این سرما با کمک مردم، فشار زیادی به انبارهای امدادی وارد نشود. چراکه هر لحظه ممکن است کشور درگیر بحرانی پیش‌بینی نشده شود. بنابراین طبق استانداردهای تعریف‌شده، موجودی انبارها باید دائماً به‌روزرسانی شود.»

بیشتر شرایط زندگی، سازگاری و تاب‌آوری بالاتری در برابر حوادث داشتند و به تجربه، راهکارهای مقابله با حوادث را آموخته بودند: «در گذشته شاهد بروز سرما و یخ‌بندان‌های به مراتب سخت‌تر از امروز بودیم به گونه‌ای که روزها راه‌های ارتباطی روستاها با شهرها قطع می‌شد اما مردم آمادگی و توان راهبری خود و خانواده را داشتند. امروزه متأسفانه با وجود انتقال برق و گاز به تمامی مناطق کشور، این توانمندی در مردم کاهش یافته است.»

وی می‌گوید: «با توجه به اینکه کشور ما از مجموع ۴۰ بالای طبیعی شناخته شده، تجربه و زمینه وقوع ۳۳ مورد را دارد باید آگاهی و توانمندی مردم در برابر بلایا و حوادث را افزایش دهیم چراکه هنوز هم بلایای طبیعی به لحاظ قدرت، از انسان جلوتر هستند.»

سرپرست سازمان امداد و نجات هلال احمر به وضعیت پیش‌آمده در شهر تربت‌جام و نارضایتی و هجوم مردم برای دریافت والورهای اعطایی هلال احمر؛ اشاره و تعریفی امدادی از شرایط بحرانی دارد: «اقلام موجود در انبارهای امدادی برای بحران‌ها و حوادث حاد است. بحران واقعی این است که بر اثر سیل یا زلزله در کمتر از یک دقیقه افراد، خانه و محل امن خود را از دست می‌دهند و نیازمند تأمین گرمایش، اسکان، خوراک و سایر نیازمندی‌ها به صورت هم‌زمان هستند.»

او البته در ادامه تأکید می‌کند که در صورت صلاح‌دید مدیریت بحران کشور، موجودی انبارهای امدادی هلال احمر در زمان موثر و لازم مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ضرورت به‌روزرسانی مداوم

تقویم آموزشی و محتوای آماده شده، با افزایش آگاهی مردم، به ما در کاهش حوادث و کاهش تاثیر حوادث کمک می‌کند.»

چه زمانی توزیع اقلام امدادی عادلانه خواهد شد؟

مدیر کل آموزش‌های همگانی هلال احمر هم در تعریف بحران می‌گوید: «وقتی سیستم، قادر به پاسخگویی در برابر حادثه نباشد، وارد شرایط اضطراری می‌شویم.» او اضافه می‌کند: «در حوادثی چون قطع گاز در زمستان، در وهله اول ستاد مدیریت بحران و سپس شرکت ملی گاز مسئول است ولی اگر خدای ناکرده بر اثر این حادثه، جان مردم در خطر باشد، هلال احمر بنا به وظیفه ذاتی خود باید برای نجات جان افراد، ورود کند.»

نواب شمس پور در ادامه با تاکید بر ضرورت فراگیر شدن آموزش‌های همگانی امدادی در جامعه به عنوان رکن اول پیشگیری و مدیریت حوادث؛ فراهم کردن ساز و کارهای لازم برای مدیریت منابع و انبارها را از ارکان مدیریتی هلال احمر در حوادث می‌داند و می‌گوید: «تجربه نشان داده که در هر حادثه‌ای قبل از توزیع اقلام امدادی باید امنیت منطقه حادثه دیده تامین شود، هجوم فرصت طلبان که بعضاً از اهالی منطقه حادثه دیده هم نیستند، باعث می‌شود در توزیع عادلانه اقلام امدادی دچار مشکل شویم.» او راه حل این مشکل را مدیریت «محله محصور» و «اجتماع محور» حوادث می‌داند و تاکید می‌کند: «یکی از راهکارها و در واقع ساختارهایی که هلال احمر برای ایجاد و تقویت آن تلاش زیادی کرده، راه اندازی خانه‌های هلال است. ما در مواقع بحران بسیاری از افراد حادثه دیده را نمی‌شناسیم اما مسئول و اعضای خانه‌های هلال با نیازمندان، معتمدین و خانواده‌های آسیب‌پذیر محل و منطقه خود آشنایی کامل دارند. بنابراین فعالیت خانه‌های هلال یکی از راهکارهایی است که می‌تواند با محوریت قرار دادن "کمک گرفتن از خود مردم برای کمک به آسیب‌دیدگان"، در توزیع اقلام امدادی در حوادث مدیریت بهتری ایجاد کند.»

طریق آموزش، ترویج فرهنگ امداد رسانی در حوادث و حتی ضرورت "باز تعریف بحران" و شناساندن آن در سطح ارگان‌ها و نهادهای مسئول و میان مردم را یادآوری کرد. نکته مهم و قابل توجه این است که علی‌رغم تصویب قانون مدیریت بحران در کشور، هنوز هم برخی دستگاه‌های اجرایی و مسئول، در تعریف بحران به یک دیدگاه مشترک نرسیده‌اند. و هنوز هم درباره مرزهای وظایف و مسئولیت‌ها در بحران‌ها گاه‌گاه اختلاف نظر وجود دارد. «پیمان صابریان» معاون آموزش، پژوهش و فناوری جمعیت هلال احمر می‌گوید: «هلال احمر مسئولیت پاسخگویی به حوادث و سوانح را در کل کشور بر عهده دارد. این روزها ابعاد و گستردگی این مسئولیت‌ها را به خوبی می‌بینیم. مثلاً وقتی اکثر استان‌های کشور درگیر آبگرفتگی و کولاک و یخبندان بود، شاهد وقوع زلزله در خوی نیز بودیم. برای همین باید برای وقوع بحران‌های مختلف و چندوجهی در کشور آماده بود.»

از او می‌پرسیم که آیا رخدادی مثل قطعی گاز، در زمره حوادثی قرار دارد که هلال احمر باید به آن پاسخگو باشد؟ او می‌گوید: «در شرایطی مثل قطعی گاز برخی شهرها به صورت موقت و... آنچه انتظار می‌رود این است که مسئولان بتوانند موقعیت را به خوبی مدیریت کنند به طوری که نیازی به ورود نهادهای امدادی نباشد. آنچه به عنوان امانت به انبارهای هلال احمر سپرده شده برای مدیریت حوادث و سوانح است.» و برای روشن تر شدن موضوع، سوالی را مطرح می‌کند: «ما سالانه ممکن است در برخی مناطق از کشور با قطعی برق یا آب روبرو شویم؛ آیا هلال احمر در این اتفاق‌ها هم باید ورود کند و پاسخگو باشد؟ طبیعی است آنچه انتظار می‌رود این است که مدیران دستگاه‌ها بتوانند با پیش‌بینی این رخدادها، از تبدیل آن به بحران جلوگیری کنند.»

او درباره تقویم آموزشی جمعیت هلال احمر و افزایش آمادگی همگانی در برابر مخاطرات می‌گوید: «ما در هلال احمر تقویم آموزشی‌ای بر اساس حوادث شایع در کشور آماده کرده‌ایم. با فرا رسیدن ایامی مثل فصل سرما محتوای آموزشی را در رسانه‌ها و پلتفرم‌های مختلف منتشر می‌کنیم و خوشبختانه بازخورد خوبی در این زمینه گرفته‌ایم. این

عدالت در توزیع اقلام امدادی یا انتظار توزیع خانه به خانه؟

برای مدیریت انبارهای امدادی و موجودی آن، مدیریت توزیع اقلام یکی از نکات کلیدی است. در حادثه قطع گاز در شهر تربت جام و درخواست شرکت ملی گاز از هلال احمر برای دریافت والور، تعداد خانوارهایی که با قطعی گاز مواجه بودند ۲۰۰ هزار خانوار بود و طبیعتاً تعداد والورهای موجود در انبارهای امدادی هلال احمر محدود.

در حوادث این چنینی، هلال احمر با برپایی اردوگاه، توزیع اقلام امدادی را مدیریت می‌کند اما در تربت جام با وجود قطعی گاز به مدت ۳ روز، مردم استقبال چندانی از نقاط جمعی که با کمک هلال احمر ایجاد شد، نکردند. «ابوالفضل رفیعی» سرپرست امداد و نجات خراسان رضوی، می‌گوید: «مردم در مساله قطع گاز انتظار داشتند که خدماتی مثل توزیع والور و اقلام اضطراری دیگر، درب منازلشان انجام شود. این مشکلی است که در سال‌های گذشته و در دیگر حوادث کشور از جمله سیل و زلزله هم وجود داشته و مردم به جای حضور در اردوگاه‌های اسکان اضطراری، انتظار داشتند تا خدمات اسکان و توزیع اقلام غذایی و... را در منزل خود دریافت کنند اما طبق پروتکل‌ها، امکان ارائه خدمات عادلانه در چنین شرایطی فراهم نیست. چطور می‌توان برای این تعداد خانوار متاثر از قطعی گاز، والور و وسایل گرمایشی تهیه کرد؟ توزیع این اقلام، زمان زیادی هم می‌برد ولی در مکانی مثل اردوگاه اسکان اضطراری یا مکان‌های جمعی که توسط ستاد مدیریت بحران تعیین شده، امکان ارائه خدمات امدادی برای همه و به‌طور عادلانه و یکسان فراهم است.»

آن روی دیگر حادثه

درست در گیر و دار عملیات‌های برف و کولاک در سراسر کشور و مواجهه کشور با چالش قطع گاز و ضرورت مدیریت توزیع اقلام امدادی برای مواقع بروز حوادث طبیعی، ظهر روز ۲۸ دی ماه زمین لرزه ۵٫۴ دهم ریشتری خوی را لرزاند. این زمین لرزه ۵۰ منطقه شهری و روستایی را متاثر کرد و ۲۵۲ مصدوم به دنبال داشت؛ مصدومانی که اغلب در حین خروج از ساختمان‌ها و فرار از ترس زلزله، دچار حادثه شده بودند. در این حادثه هلال احمر با دایر کردن ۷ اردوگاه اسکان اضطراری، و توزیع ۳ هزار و ۵۰۰ دستگاه چادر، سرپناه موقتی برای مردم زلزله زده دایر کرد. «یحیی خلیلی» معاون امداد آذربایجان غربی در این خصوص می‌گوید: «تعداد پس لرزه‌های زلزله خوی زیاد بود و مردم به دلیل ترس از زلزله، تمایلی به بازگشت به خانه‌هایشان را نداشتند. برای همین اردوگاه‌های اسکان اضطراری برپا شد. از ساعات نخست زلزله با گزارش‌های تیم‌های ارزیاب دفترچه‌های امدادی را بین خانواده‌های متاثر از زلزله توزیع کردیم تا کمک‌ها و اقلام امدادی و زیستی مورد نیاز حادثه‌دیدگان به صورت هدفمندتر و حساب شده به دست مردم برسد.»

مرزهای مسئولیت و بحران

چالش ورود سامانه‌های هوای سرد که از دو سه هفته قبل، پا به کشور گذاشت و علاوه بر سوز و کولاک و یخبندان، کشور را با مشکل قطعی گاز سه روزه در تربت جام و نازمانی مردم مواجه کرد، بار دیگر ضرورت ارتقاء تاب‌آوری جامعه از

آنچه یک امدادگر نیاز دارد

سمیرا صیدی | اینجا پایگاه جاده‌ای هلال احمر، مستقر در گردنه‌ای صعب العبور و برف گیر است. بسیاری از روزهای سال، دمای این منطقه به زیر صفر درجه می‌رسد؛ آب‌ها یخ می‌بندند و ارتفاع برف آنقدر زیاد است که هر نوع ترددی کاملاً غیرممکن است اما برای هلال احمری‌ها هیچ غیرممکنی وجود ندارد، در واقع لذت کار در هلال احمر، غیر ممکن‌هایی است که با وجود همه شرایط نامناسب، ممکن می‌شود.

تجهیزات آنها است.

اینجا رعایت قوانین الزامی نیست

بابک توحیدی کارشناس امداد سوانح است و از ۲۱ سالگی وارد هلال احمر شده و با پشتکار خوبی که داشته توانسته همه دوره‌های تخصصی را بگذراند و اکنون مربی دوره‌های تخصصی شهری، آوار برداری، نجات در کوهستان و بهمن است و علاوه بر حوزه آموزش نجاتگر پایگاه کوهستانی سبلان اردبیل نیز هست. پایگاه جاده‌ای شهید بنی هاشم و پایگاه کوهستان سبلان اردبیل دو منظوره است. «پایگاه ما به دلیل نزدیکی با کوه سبلان و شهر زیبای اردبیل در همه ایام سال گردشگران و کوهنوردان زیادی در این مسیر رفت و آمد دارند. همه این دلایل باعث می‌شود که ما همواره روزهای شلوغ و پر کاری داشته باشیم و همواره بیش از پایگاه مناطق و شهرهای دیگر به صورت آماده باشیم. واقعیت این است که امدادگری روحیه خاصی را می‌طلبد و هر کسی نمی‌تواند پا در این عرصه پر بلا بگذارد؛ ابتدا لطف خدا و بعد هم داشتن عشق خدمت به افراد، یاری‌گر امدادگران در این عرصه است که می‌توانند افتخار خدمت به هموطنان خود را به دست آورند.»

طلا ارزشمند است؛ استفاده نمایند و هیچ ثانیه‌ای را هنگام ارائه خدمات امدادی تلف نکنند. همه این نکات کارهایی بود که امدادگران انجام می‌دهند و در مقابل این سخاوت سرخ و سفید پوشان جمعیت هلال احمر هم تجهیزات فردی و پایگاهی متناسب با منطقه را در اختیار آنها قرار می‌دهد تا مسیر خدمت برای امدادگران تا حدودی هموار شود. امدادگران پایگاه‌های کوهستانی قطعاً لباس‌هایی متناسب با همان منطقه را دارند که چند لایه و محافظ بدن آنها در برابر سرما، برف و باران باشد. لباس امدادگران دارای چند لایه است. یک ست لباس زیرین که کاملاً جذب و دارای متریال و الیاف خاصی است، پلار که به آن لباس تنفس هم می‌گویند و جنس آن مانند پشم گوسفند است و گرترکس که بادگیر است و اجازه ورود باد و سرما را نمی‌دهد. امدادگران علاوه بر لباس دارای دستکش و بوتین دولایه به همراه عینک آفتابی دارای UV ۴۰۰ هستند، همه این تجهیزات برای ارائه خدمت رسانی راحت‌تر امدادگرانی است که از جان خود می‌گذرند تا جانی را حیات بخشند. البته هلال احمر علاوه بر تجهیزات فردی، بودجه‌ای را برای تجهیز پایگاه‌ها در نظر گرفته است که خودرو نجات، بسکت، پتو، وسایل کوهنوردی و... از مهمترین

حمید قویدل مدیرعامل جمعیت هلال احمر استان اردبیل درباره شرایط امدادگرانی که در پایگاه‌های جاده‌ای مستقر در گردنه‌های صعب العبور و برف مشغول فعالیت هستند؛ می‌گوید: امدادگران این پایگاه‌ها با جان و دل در سخت‌ترین شرایط برای خدمت رسانی به صورت شبانه روز تلاش می‌کنند و هرگز گلایه‌ای از شرایط نا مساعد موجود ندارند؛ این، شور و شوق خدمت است که جایی برای گلایه کردن امدادگران نمی‌گذارد. همه کسانی که با هلال احمر آشنایی دارند؛ این را خوب می‌دانند که تنها وظیفه امدادگران نجات جان انسان‌ها و رها سازی آنها هنگام گرفتار شدن در حوادث مختلف است؛ اما آنها کارهایی فراتر از وظایف خود انجام می‌دهند و نمی‌توانند طبق وظیفه پیش بروند، بلکه آنها با عواطف احساسی به هموطنان خود کمک می‌کنند. آنها برای اینکه بتوانند یاری‌گران خوبی برای هموطنان خود باشند؛ سعی می‌کنند تا دوره‌های تخصصی کوهستان، جاده، کارگاه‌های نجات، دوره‌های مختلف آشنایی با برف و بهمن در شرایط اضطراری و تحمل سختی در شرایط نامساعد را به خوبی بگذرانند و در کنار همه این دوره‌ها، کوهنوردی حرفه‌ای را هم خوب یاد می‌گیرند؛ اینگونه می‌توانند از ثانیه‌ها و فرصت‌ها که همچون

در زمان های بحران که حال افراد حادثه دیده مساعد نیست و هر لحظه ممکن است جان فرد به خطر بیفتد با هماهنگی دانشگاه علوم پزشکی امدادگران با آمبولانس هلال احمر فرد حادثه دیده را به بیمارستان منتقل می کنند.

عشق خدمت در دمای ۲۰- درجه را راحت می کند

پوریا انصاریان امدادگر ۳۱ ساله پایگاه جاده ای مستقر در گردنه های صعب العبور دیواندره است: «پایگاه محل خدمت ما به علت شرایط جغرافیایی که دارد دارای زمستان بسیار سختی است و همین امر هم باعث می شود تعداد عملیات ها بالا باشد و تجهیزات فردی در کوتاه مدت فرسوده شوند و تا حدودی جایگزین کردن این تجهیزات به علت کمبود آنها دشوار است؛ مخصوصا جایگزین کردن کفش که جزو لوازم مصرفی است و بیشتر از بقیه لوازم آسیب می بیند. اما خدا را شکر از نظر تجهیزات پایگاه مشکل خاصی نداریم و هنگام حضور در عملیات ها همه تجهیزات کاربردی را در اختیار داریم. مسئله ای که در خصوص امدادگران پایگاه های جاده ای مستقر در گردنه های کوهستانی وجود دارد این است که آنها باید با حساسیت و دقت بیشتری همه دوره های تخصصی پیش بیمارستانی، جاده، نجات آوار، نجات در کوهستان، نجات در ارتفاع و فضای معلق و... را بگذرانند تا اطلاعات کافی را در زمان حوادث داشته باشند و خدایی نکرده جان کسی به خاطر عدم اطلاعات آنها به خطر نیفتد.» با اینکه امدادگران باید همه دوره ها را بگذرانند اما تنها وظیفه آنها در گام اول نجات جان انسان ها است و بقیه کارهایی که امدادگران انجام می دهند از روی عشق و علاقه است. امدادگران گاهی در شرایط بحرانی حتی افراد سالخورده آسیب دیده را بر دوش می گیرند و در سرما و برف به مناطق امن می برند. همین عشق به خدمت و مردم است که عملیات را در دمای ۲۰- درجه برای امدادگران ممکن می سازد و هر روز با امید بیشتری در این مسیر گام بر می دارند.

را انجام می دهیم یا نمونه هایی دیگر از این دسته که بسیار زیاد است.» همه اینها بخشی از سختی هاست که یک پایگاه جاده ای مستقر در مسیرهای صعب العبور قرار دارد. همه این سختی ها لحظه ای مانع از تعلل امدادگران در ارائه خدمات امدادی نمی شود و هر روز با عشق و جان و دل بیشتر تلاش می کنند تا در راه خدمت به خلق خدا گام بردارند؛ «من طی این سالها لطف خدا را بارها در زندگیم دیده ام و همه اینها را از دعای خیر مردم دارم.»

لطف و مهربانی بستر فعالیت امدادگران است

پیام جلالی مدیرعامل جمعیت هلال احمر استان کردستان هم با اشاره به ضرورت توجه ویژه به تجهیزات مورد نیاز امدادگرانی که در پایگاه های برفی و کوهستانی در حال خدمت هستند می گوید: استان ما دارای آب و هوایی سرد است و در فصل زمستان کار امدادگران دشوارتر می شود؛ اما آنها با جان و دل در بدترین شرایط قدم های خود را محکم تر بر می دارند تا بتوانند کیفیت خدمات خود را بالا ببرند و به افراد حادثه دیده کمک کنند. زمان بروز هر نوع حادثه ای، رهاسازی، نجات جان و اسکان اضطراری جزو وظایف اصلی امدادگران است؛ اما امدادگران اصلا مطابق با وظایف تعریف شده بر روی کاغذ در عملیات ها حضور پیدا نمی کنند، بلکه لطف و مهربانی بستر فعالیت امدادگران است و آنها در زمان حوادث آنچه را که فکر می کنند باعث آرامش هموعانشان می شود را انجام می دهند. استان ما به دلیل قرار گرفتن در غرب کشور جزو مناطق سردسیر به شمار می رود که در فصل سرما باعث می شود تا عملیات های امدادی به دلیل صعب العبور بودن مسیرها و گرفتار شدن افراد بیشتر باشد و مردم بسیاری نیازمند کمک هستند. اما در زمان حوادث مطابق وظیفه تعریف شده کاری را انجام دادند؛ کاربردی ندارد. یکی از نمونه های ساده این است که هلال احمر معین دانشگاه علوم پزشکی در زمان حوادث است و وظیفه دارد تا زمان رسیدن نیروهای آنها اقدامات اولیه انجام شود اما

هر ساله هزاران کوهنورد برای صعود به سبلان می آیند و به دلیل داشتن مساحت ۷۶ کیلومتر مربع و داشتن ده ها قله اصلی و فرعی این کوه و آشنا نبودن کوهنوردان با نقاط مختلف آن دچار حوادث زیادی مانند ارتفاع زدگی، سرما و گرما زدگی، حملات قلب، شکستگی و... هنگام صعود می شوند: «همه این مسائل باعث می شود تا کار برای ما در ارتفاعات بالا دشوار باشد و ساعت ها عملیات طول بکشد؛ ما تقریباً در همه روزهای سال مشغول خدمتیم و حتی چند ساعت کوتاه هم استراحتی نداریم.»

تمام پایگاه ها به دلیل انجام عملیات های امدادی که با جان و نفس مردم ارتباط مستقیم دارد نیازمند تجهیزات خوب و متنوع است، اما متأسفانه این تجهیزات که از مرغوبیت خاصی برخوردارند تنها در چند نقاط محدود دنیا تولید می شود و دسترسی به آنها و خرید با این قیمت های هنگفت بسیار سخت است. توحیدی می گوید: «ما باید همه عملیات ها را با دیگر اقلامی که در اختیار ما قرار می دهند؛ انجام دهیم و همه تلاش خود را برای نجات جان مصدومان به کار ببریم. اما مسئله ای که برای ما امدادگران وجود دارد این است که ما تحت هر شرایطی فقط به یک مسئله فکر می کنیم آن هم نجات جان انسانها است. اگر چه در حیطه وظایف یک امدادگر تنها رها سازی و نجات است اما در بسیاری از عملیات ها رعایت قوانین برای عوطف انسانی الزامی نیست و ما کارهایی خارج از وظایف خود انجام می دهیم. گاهی حتی به دلیل عدم رعایت قوانین تعیین شده برای امدادگران و انجام کارهایی دیگر برای مصدومان به جای اینکه تشویق شویم؛ تنبیه هم می شویم البته تنبیه به دلیل انجام کارهای فراتر نه به دلیل کمک به هموعان خود که کاری زیبا است. مثلاً یک تصادف هنگام برف و کولاک رخ می دهد و صدها ماشین در جاده می مانند تنها وظیفه ما رهاسازی و نجات جان آنها است؛ اما در همین عملیات کسانی هستند که اصلاً به مسائل ایمنی توجه نکرده اند و اکنون در راه مانده اند و اصلاً توانایی بستن زنجیر چرخ را ندارند؛ ما سریع برای آنها این کار

مظاهر حسنی پور برنده نقش اول فیلم زندگی خودش است آرتیستی که امدادگر شد

الهام علمشاهی | این گزارش روایتگر داستان زندگی «مظاهر حسنی پور» هنرمند و خبرنگاری است که دو دهه از عمرش را به نجات و امدادگری اختصاص داده راستش را بخواهید این روزها چند شغله بودن صرفا برای کسب درآمد و گذران زندگی تعریف می شود، وقتی یک نفر تمام وقت کار می کند و فرصت سر خارا نندن ندارد یعنی شبانه روز در تلاش است پول پول بگذارد تا خرج زندگی اش را تامین کند، سبکی جدید که در زندگی همه ما نهادینه شده؛ اما خب قسمت عجیب ماجرا کار کردن شبانه روزی در راه رضای خدا و بدون دریافت یک ریال از کارفرماست که «مظاهر حسنی پور» جوان اهل سمنان آن را شیوه زندگی اش قرار داده و به جای پول پول گذاشتن، دعای خیر مردم را بدرقه راهش کرده است.

شود؛ نیمه شبی از همین روزها گزارش حادثه ای از سوی مردم به ندای امداد هلال احمر سمنان اعلام شد مبنی بر اینکه زن و مردی همراه با کودک خردسالشان به دره ای در ۶ کیلومتری پایگاه امداد جاده ای گنجی سقوط کرده اند. طبق روال همیشگی امدادگر جوان قصه ای ما همراه با هم شیفتی هایش دو دست لباس پوشیده و سایر تجهیزات امدادی را در اتومبیل گذاشته و به سرعت خود را به محل حادثه رساندند اما اثری از حادثه دیدگان نبود، ساعت ها جست و جوی امدادگران ادامه پیدا کرد اما به جز یک پژوی واژگون شده بدون سرنشین، هیچ نشانی از حادثه دیدگان در محل حادثه پیدا نشد. «تلاش بیشتر در این هوای تاریک و مه آلود به جز از بین رفتن انرژی و توانمان هیچ نتیجه دیگری ندارد پس باید از مرکز اعلام ادامه یا پایان عملیات را بگیریم» مظاهر داشت با صدای بلند فکر می کرد تا تصمیم بگیرد، اما قبل از تماس با مرکز ناخودآگاه و به طور اتفاقی چشمش به نورهایی در چند کیلومتری محل حادثه خورد که انگاری چند نفر قصد فهماندن موضوعی را به آنها داشتند، چند قدمی به سمت نور رفت و متوجه شد که روستاییان آن منطقه درخواست کمک از آنها را دارند. طبق گفته اهالی بومی آن منطقه سرنشینان پژوی واژگون شده با کمک چند نفر از روستاییان در یک خانه اسکان داده شده اند، ولی مادر خانواده باردار

تجهیزات و پوشاک تخصصی تر را از کمدها بیرون می کشند و دل به جاده و کمک به مردم می زنند ...

امدادگر کرد زبان ما و قصه های برفی او

مظاهر وقتی شروع به صحبت می کند، یک لهجه با زبان کردی به گوش می خورد البته نه به غلظت بازیگران سریال «تونخ» اما با همان اصالت کردی برایمان تعریف می کند. از مأموریت هایش می گوید؛ «گاهی دو دست لباس امدادی بر تن می کنیم و به پایگاه می رویم اما این نوع لباس پوشیدن دلیل بر بی کیفیتی پوشاک ها نیست، بلکه کاملا هدفمند و برنامه ریزی شده برای مسافران جاده ای این نوع پوشش انجام می شود. حالا ماجرا چیست؟ خیلی وقت ها حادثه رخ می دهد و طبیعتا سوانح غیر قابل پیش بینی است و در سرمای سوزناک فرد حادثه دیده نیاز به پوشاک گرم دارد و باید در لحظه و در همان شرایط حادثه لباس خود را به او بدهیم، به همین دلیل در عملیات ها دو دست لباس همراهمان می بریم.»

کورسوی امید در دل روستا

یکی از همین روزهای امدادی و سوزناک بود که باز هم غرش آسمان، پهنه های زاگرس بی انتها را سفیدپوش و دانه های سفید رنگش را فرس زمین کرد تا مانع از حرکت عادی و روان مسافران و خودروهایشان

کمی از این جوان سمنانجی بدانیم؛ نامش مظاهر است و ۳۸ ساله، از سال ۱۳۸۰ به هلال احمر آمده و کمی بعدتر به عنوان امدادگر همکار به صورت پاره وقت در بخش اداری فعالیتش را ادامه داد. بعد از ۲۰ سال هنوز داوطلب است و البته جزو با تجربه های هلال احمر در جوانی؛ مظاهر هم امدادگر بوده، هم عضو جوان و هم عضو داوطلب فعال ...

"صبح ۷ قرار بیداری شان است"

در پایگاه گنجی برای شروع یک روز امدادی

«صدها نفر در برف و کولاک گرفتار شدند، نجاتگران یک مادر باردار گرفتار در برف را نجات دادند، آماده باش هلال احمر در برف و کولاک و ...» همه این اخبار مربوط به مهم ترین مأموریت های مظاهر حسنی پور است؛ به گفته مظاهر و دیگر دوستان امدادگرش که در پایگاه امداد جاده ای گنجی (۱۸ کیلومتری قروه به دهگلان در شهر سمنان) کشیک هستند، برف و ماجراهای امدادی اش در زمستان گاهی لحظه هایشان را تلخ می کند و گاهی هم فقط خبری می شود برای نشر در خبرگزاری ها. پایگاه گنجی پنج نفر کشیک دارد که سه نفر از آنها امدادگر و دو نفر دیگر راننده هستند، قرار بیداری شان ۷ صبح است با نگاه به آسمان و هواشناسی برای برنامه ریزی یک روز امدادی، یعنی اگر آسمان برفی و زمین لغزنده باشد

ثمربخشی آنها منجر به ارائه خدمت بهتر و بیشتر به هم وطنان می شود. مظاهر حسنی پور امدادگر پایگاه جاده ای گنجی شهرستان قروه هم در تایید این موضوع به خاطراتش رجوع می کند و می گوید چندی پیش حادثه ای در یک جاده برفی به ما اعلام شد و به سرعت عازم محل حادثه شدید اما شرایط برای تردد آمبولانس و خودرو مساعد نبود که بلافاصله طبق هماهنگی با راهداری مسیر برای عبور از جاده و رسیدن به مصدوم هموار شد و توانستیم جان یک نفر را نجات دهیم. خیلی مواقع هم آتش نشانی و فوریت های پزشکی به کمک ما می آیند، حتی برخی از نیروهای فوریت پزشکی، مدرسان و مربیان نیروهای عملیاتی و امدادی در سایر دستگاه ها هستند که همین موضوعات موجب می شود امدادگران پر توان تر و آماده تر به ارائه خدمت بپردازند.

و اما قصه امدادونجاتی که مظاهر را آرتیست تئاتر کرد...

مظاهر حسنی پور همیشه داوطلب بوده؛ غیر از امدادگری خبرنگاری هم می کند و نقش پر رنگش را در متنوع ترین فعالیت های اجتماعی او می توانیم ببینیم، مثل خدمت در بهزیستی در حوزه آموزش مهارت های زندگی، پیشگیری از اعتیاد، مشاوره پیش از ازدواج و ... که همه و همه داوطلبانه است. آرتیست گرد زبان ما از همان سال ۱۳۸۰ که امدادگری را شروع کرد ششم بازیگری اش هم گل کرد، به گفته خودش همان سال ها در یک مقطع زمانی وقتی برای آموزش به کلاس های امدادی مراجعه می کرد، کلاس دیگری در همان محل برای آموزش بازیگری و تئاتر هم برگزار می شد که اتفاقاً جزو علاقه مندی های او هم بود و در نهایت شرکت در کلاس های بازیگری و امدادگری را هم زمان ادامه داد و شد آرتیست تئاتر؛ هنرمندی که الان نقش برتر زندگی خود و خانواده اش است. مظاهر امدادگری و بازیگری را در هم تنیده می بیند، حتی قصه یکی از تئاترهایی که خودش نویسنده گی، کارگردانی و بازیگری اش را کرده مربوط به هلال احمر بوده و در جشنواره ندای مهر سال ۱۳۸۵ به شکل پر رنگی اجرا شده است ...

القصه؛ همان جمله کلیشه ای که داوطلبی و خدمت به مردم آن هم از جنس هلال احمر همه اش عشق است و ایثار ...

هر روزی که از خانه خارج می شوند تا برای رفتن به دل حادثه برنامه ریزی کنند قبل از اینکه برای همان فرد سخت باشد برای خانواده ای او سخت است، دل نگرانی ها و اضطراب های مادرانه و گاهی هم عاشقانه همیشه پس زمینه زندگی یک امدادگر است، وقتی هم که حادثه برای نزدیکان همان امدادگر رخ می دهد تلنگری است تا به امدادگرانی برنامه ریزی نشده هم فکر بکنند، کما اینکه بزرگان امدادونجات و مربیان، مدام تاکید بر خود امدادی دارند، به این معنی که حوادث برای همه است و حتی امدادگران هم علاوه بر دگر امدادی باید تمرین خود امدادی داشته باشند. این تصادف و حادثه برای دوست صمیمی مظاهر هم تلنگری به او زد تا برای اتفاقات احتمالی برای خود و عزیزانش هم آمادگی لازم را کسب کند.

تجهیزات خوب و هماهنگی بین بخشی دستگاه ها بی نظیر است

در استان کردستان به واسطه مدیریت خوب کمتر پیش می آید تا امدادگری از نبود یا ضعف تجهیزات گلایه کند، هماهنگی و تعامل خوب بین بخشی هم میان دستگاه های امدادی نظیر راهداری، اورژانس با هلال احمر هم نتیجه همین مدیریت موفق است که

است و شرایط وخیمی هم دارد؛ استارت عملیات اصلی نجات زده شد و اعضای گروه به سرعت خود را به حادثه دیدگان رسانده و امدادگرانی را آغاز کردند. شرایط سختی بود؛ زن مصدوم ۷ ماهه باردار بود و فرزند خردسالش هم بهانه مادر را میگرفت. هر جوری که می شد امدادگران در سخت ترین شرایط برفی بودن جاده و تاریکی نیمه های شب بالاخره توانستند این خانواده را به نزدیک ترین مرکز امدادی برسانند و مانع از رخ دادن اتفاقات ناگوار احتمالی شوند.

معجزه رفیق در جاده سنج به تهران

«تا حالا شده امدادگر یکی از نزدیکان خود در حوادث باشید؟» معمولاً این سوال از راوی های قصه های امدادی پرسیده می شود و در بیشتر مواقع نیز پاسخ مثبت است. مرد جوان قصه ما هم پاسخش به این سوال مثبت بود؛ او تعریف می کند که در یکی از ماموریت های امدادی اش مربوط به تصادف تریلی و یک پژو ۲۰۶، دوست صمیمی اش به طور معجزه آسایی از مرگ نجات یافته است. مظاهر روایت می کند: «چند سال پیش حوالی ساعت سه بامداد یک دستگاه تریلی پنج تن در مسیر سنجندج به تهران هنگام دور زدن به شدت با خودروی روبه روی تصادف می کند، تقریباً پژو له شده بود و سرنشینش هم به بدترین شکل ممکن میان آهن پاره ها گرفتار بود به نحوی که اصلاً هویت قابل تشخیصی نداشت، چندساعتی با دیگر امدادگران حاضر در صحنه برای نجات مصدوم تلاش کردیم تا توانستیم او را از داخل اتومبیل رها کنیم، تازه خیالم از این عملیات هم راحت شده بود که ناخودآگاه گفتم «وای سعید تویی؟ خدایا خوشتر که سالمی» یعنی چند لحظه بعد از پایان عملیات مصدوم را ایستاده و سالم بدون هیچ جای زخمی روبه روی دیدم و متوجه شدم رفیقم را از یک حادثه وحشتناک نجات دادم، شاید اگر قبل از شروع عملیات می دانستم صمیمی ترین دوستم گرفتار شده نمی توانستم به خوبی کمکش کنم اما در حالت کلی فرقی ندارد فرد حادثه دیده کیست و چه هویتی دارد، ماموریت من فقط نجات است و بس.»

تلنگر حادثه

گاهی سخت ترین لحظه های ماموران آماده به خدمت امدادی و عملیاتی برای خانواده های آنها رقم می خورد،

راهکارهایی ضروری برای حفظ بقا در زمان گیرافتادن در برف و کولاک

جدال مرگ و زندگی در سرمای دی

لیلا شوقی | چهره سفید و زیبای برف گاهی می تواند خیلی بی رحم باشد. درست است که دانه های برف، گاهی رویایی و باشکوه اند، با این وجود اما پشت این چهره زیبا و دلربا می تواند خشم طبیعت خوابیده باشد، خشمی که اگر برای مقابله با آن آماده نباشیم، می تواند تبدیل به قمار بر سر باخت زندگی تمام شود. حالا که چهره بسیاری از شهرها سفیدپوش است و این روزها سازمان هواشناسی، هشدارهای بارش برف و کولاک و یخبندان را می دهد، باید مراقب بود، مراقب خشمی که زندگی را قربانی می کند. به همین دلیل است که در ادامه از راهکارهای ضروری برای حفظ بقا در زمان بارش برف و کولاک گفتیم.

■ به نوبت بخوابید. بهتر است که یک نفر همیشه بیدار و هوشیار باشد تا به گروه نجات علامت بدهد.

■ برای علامت دادن، سنگ، روانداز و چوب را برای علامت گذاری استفاده کنید.

■ میوه، مواد غذایی و آب نوشیدنی را مدیریت کنید و به اندازه مصرف کنید.

■ اگر آب کافی به همراه ندارید، می توانید از آب کردن برف استفاده کنید.

■ در شب، چراغ داخل وسیله نقلیه را برای مشاهده گروه امداد روشن کنید؛ اما حواستان به میزان شارژ و استفاده از چراغ‌ها، گرمایش و رادیو باشید تا باتری وسیله از کار نیفتند.

■ اگر روز است و بارش برف هم بند آمده است، هیچ گونه ارتباطی با دنیای بیرون ندارید و خبری هم از نیروهای امدادی نیست، برای درخواست کمک و دسترسی به نیروهای امدادی از خودرو خارج شده و از مسیر تیرهای چراغ برق حرکت کنید.

وقت دست به کار شدن

■ گاهی سرما آرام و موزی وارد کالبد بدن می شود و حیات را با مخاطره روبه رو می کند. دانستن کمک‌های اولیه برای حفظ حیات بهترین راه مقابله با دژخیم مرگ زمستانی است.

می شود و آن را می شکنند. برای پاک کردن شیشه اتومبیل از دستمال و یا برس استفاده کنید. برف پاک کن را به حرکت در آورید؛ می توانید از محلول شیشه شوی ضد یخ استفاده کنید تا در زمان حرکت، تیغه برف پاک کن شما یخ نزند و شما را دچار مشکل نکند.

■ هر چند وقت یکبار برف جمع شده در لوله آگزوز خودرو را پاک کنید. مواظب تهویه هوای داخل کابین خودرو باشید تا دچار خفگی با گاز منوکسید کربن نشوید.

حفظ حیات

■ اگر در برف مانده‌اید، تا زمانی که کمک به شما می رسد، باید مقابله کنید و خود از خود مراقبت کنید.

■ دست ها و پا های خود را به آرامی حرکت دهید تا جریان خون کند نشود؛ بدون خسته کردن خودتان، نرمش کنید.

■ باید خودتان را گرم نگه دارید، هر چه پوشاک و پتو به همراه دارید، استفاده کنید.

■ یک کیف بقا با خود به همراه داشته باشید، در این کیف می توانید، فندک، کاغذ، آینه، الکل، چراغ قوه، باتری، سوت، داروهای سرماخوردگی و تب‌بر، قطب‌نما، طناب، جعبه کمک‌های اولیه و پتو قرار دهید.

■ اگر چند نفرید، به یکدیگر تکیه کنید و از کت و پالتو به عنوان روانداز استفاده کنید.

■ یکی از مشکلاتی که برخی از افراد در زمان بارش برف و بسته شدن راه‌ها و جاده‌ها بدان دچار می شوند، گرفتار شدن در برف است. بقا در این زمان، مهارت‌های خاصی را نیاز دارد، مهارت‌هایی که در هر موقعیت باید به کار بست.

خودروی مانده در برف

اگر خودروی شما در برف گیر کرده است، می توانید راهکارهایی را به کار بگیرید. راهکارهایی را که می تواند نجات بخش باشد.

■ بهتر است که در خودرو بمانید و از خودرو پیاده نشوید.

■ چراغ خطر و چراغ داخل خودرو را روشن کنید. ■ هیچگاه از خودرو دور نشوید، ممکن است، خطر در کمین شما باشد، گم شدن و خطر حمله حیوانات وحشی شما را تهدید می کند.

■ بعد از هر ساعت، ۱۰ دقیقه موتور و بخاری خودرو را روشن کنید. از موتور روشن و بخاری، فقط به اندازه لازم برای کاهش سرما استفاده کنید تا از مصرف سوخت محدودی که موجود است، حداکثر صرفه جویی را کرده باشید.

■ برای پاک کردن شیشه‌های پوشیده از برف از آب گرم استفاده نکنید. این کار باعث شوک شدید به شیشه

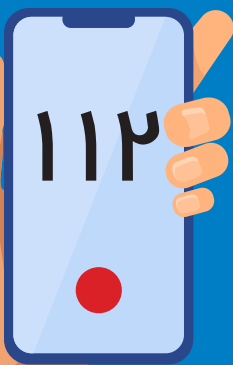
کاهش دمای بدن

■ زمانی که بدن شما قادر به حفظ حرارت و تولید گرما نیست، دمای مرکزی بدن به ۳۵ درجه سانتیگراد و یا پایین‌تر افت می‌کند. قرار گرفتن در معرض سرما می‌تواند باعث آسیب به اندام‌ها شود و حتی در عملکرد سیستم‌های بدن اختلال ایجاد کند. اگر لباس شما مرطوب است و یا شما مستقیم در معرض وزش باد هستید، آسیب‌های بیشتری به شما وارد می‌شود. لرزیدن، کاهش تعداد نبض، تنفس کم‌عمق، عدم تعادل در حرکات، بی‌حسی در دست‌ها و پاها، سرد و تغییر رنگ پوست و بیان سخنان نامفهوم از علائم این مشکل هستند.

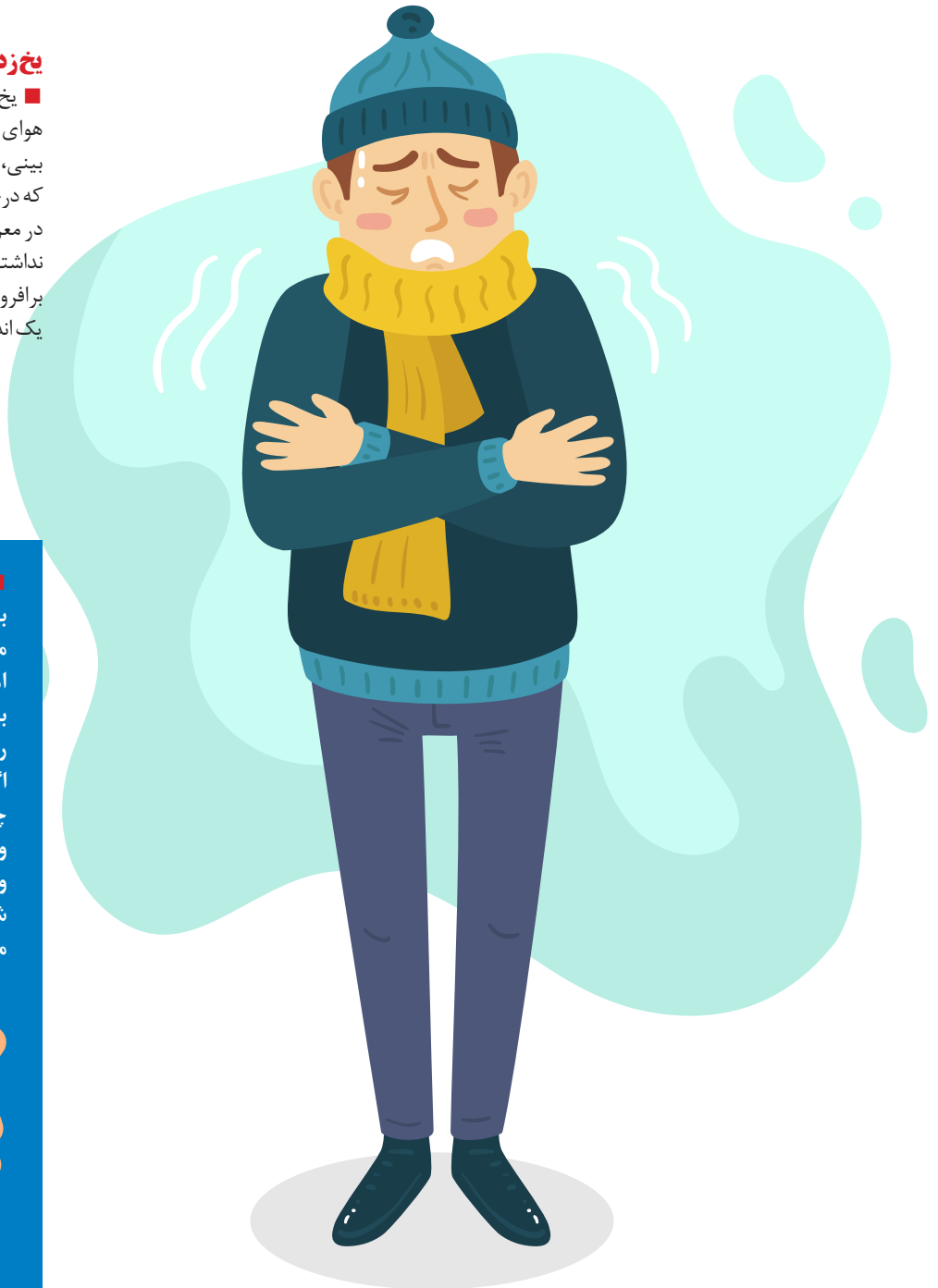
یخ‌زدگی

■ یخ‌زدن بافت‌هایی از بدن که به صورت مستقیم در هوای سرد قرار گرفته است، ممکن است باعث یخ‌زدن بینی، گوش‌ها، انگشتان دست و پاها شود. در صورتی که درجه هوا خیلی پایین باشد و مدت زمان قرار گرفتن در معرض هوا، زیاد باشد، یخ‌زدگی روی می‌دهد. حس نداشتن در اندام آسیب‌دیده، تورم، تغییر رنگ پوست (قرمز برافروخته، سفید، زرد و یا آبی) از نشانه‌های یخ‌زدگی در یک اندام است.

■ اگر هر کدام از این نشانه‌ها بروز کرد، بهتر است که فرد به مکانی گرم و خشک منتقل شود، بعد با اورژانس (۱۱۵) و یا ندای امداد جمعیت هلال احمر (۱۱۲) تماس بگیرید. اولویت اول در این مرحله، بررسی راه‌های هوایی، تنفس و گردش خون است. اگر فرد بدون تنفس است، احیای ریوی چاره کار است. بعد از برگرداندن حیات و تنفس بهتر است که لباس‌های خیس و مرطوب، جابگزین لباس‌های خشک شود. پیچیدن در پتو و کیسه خواب گزینه مناسبی برای گرم کردن است.

■ اگر فردی دچار یخ‌زدگی شده است، برای پیشگیری از آسیب‌های بیشتر، در اندام‌ها و انگشتان، از پانسمان خشک و استریل و یا تمیز استفاده کنید. بهتر است که بین هر انگشت پارچه تمیز و یا گاز استریل قرار دهید. هرگز ناحیه یخ‌زده را مالش ندهید، چرا که باعث آسیب بیشتر به بافت می‌شود. تاول‌ها را سوراخ یا پاره نکنید. در یخ‌زدگی‌های سطحی، محل آسیب‌دیده را باید توسط حرارت بدن گرم کنید، مثلاً انگشتان دست را زیر بغل و یا بین کشاله ران قرار دهید. اگر فرد هوشیار است و می‌تواند غذا بخورد، به او نوشیدنی گرم دهید، البته بهتر است که نوشیدنی‌های حاوی کافئین و الکل به او داده نشود.

داوطلبان کشور میانمار از فعالیت‌های بشر دوستانه می‌گویند:

هروایت از مهربانی در سرزمین اسرارپنهان

اولیه و پاسخگویی اضطراری برای سوانح طبیعی مانند آتش‌سوزی، سیل و ارائه کمک‌های بشر دوستانه به آوارگان مشارکت داشته‌ام. با مشاهده چهره شاد مردمی که کمک دریافت می‌کردند، دیگر احساس خستگی در کار نداشتم. لذا از داوطلبان درخواست دارم در صورت مواجهه با مشکلات ناامید نشوند و همواره به مردم کمک کنند. همچنین از جامعه می‌خواهم که هر زمان به کمک نیاز داشتند از داوطلبان جمعیت ملی که همیشه آماده خدمت‌رسانی هستند، درخواست کمک کنند زیرا آنها همیشه آماده یاری‌رسانی هستند.

«خوشحالم که آرزویم محقق شد، زیرا این فرصت را دارم که در فعالیت‌های صلیب سرخ پس از تکمیل آموزش کمک‌های اولیه مشارکت کنم.»
داوطلب صلیب سرخ میانمار از شهرستان Hpa-an -ایالت Kayin

۳ من، مین کی از ناحیه باگو هستم و به مدت ۳۰ سال است که در کارهای اجتماعی صلیب سرخ مشارکت دارم. عضو صلیب سرخ شدم زیرا دیدم که

به زنده ماندنش نداشتم، ولی در راه بیمارستان، به او دلگرمی می‌دادم تا از هوش نرود.
سه ماه بعد، با آن مرد رو به رو شدم که در بازار فریاد می‌زد و کالاهایی می‌فروخت. با دیدن دوباره او چشمانم پر از اشک شد. شاید مرا به خاطر نیاورد که آن شب به او کمک کرده بود اما با تمام وجود از اینکه به فردی کمک کردم تا دوباره به زندگی بازگردد خوشحال بودم.»

۲ من، مایو فیو ترسان هستم که در سال ۲۰۱۴ به عضویت داوطلبانه جمعیت صلیب سرخ میانمار درآمد. از آنجا که می‌دیدم داوطلبان برای خدمت‌رسانی به محله ما می‌آمدند، می‌خواستم به آنها کمک کنم و به آنها ملحق شوم. در دوره آموزشی کمک‌های اولیه دانشگاه که توسط صلیب سرخ برگزار شد، شرکت کردم و بعد به آنها پیوستم. خوشحالم که آرزویم محقق شده؛ زیرا این فرصت را داشتم تا پس از تکمیل آموزش کمک‌های اولیه با صلیب سرخ همکاری کنم. «در طول هشت سال عضویت، در ارتقای خدمات مراقبت‌های بهداشتی، ارائه آموزش‌های کمک‌های

۱ من تو تن اونغ، داوطلب جمعیت صلیب سرخ کشور میانمار هستم. در سال ۱۹۹۴، عضو صلیب سرخ کشورم شدم و بعد از داوطلب شدن، اهمیت دادن به زندگی مردم را بیشتر آموختم و متعهد به فعالیت‌های اجتماعی و بشر دوستانه شدم. به عنوان داوطلب صلیب سرخ، مردم را درک می‌کنم و با آنها همدردی می‌کنم. در حال حاضر، به فعالیت‌های مربوط به اهدای خون، کمک‌های اولیه، ارائه خدمات پزشکی به قربانیان حوادث مختلف و انتقال آنها به بیمارستان با آمبولانس‌های صلیب سرخ مشغول هستم. معتقدم که «کمک کردن داوطلبان صلیب سرخ، قطعاً با هدف رسیدن به شهرت، محبوبیت و گرفتن مقام انجام نمی‌شود.»

اجازه دهید خاطره‌ای از کمک کردن به فردی را برایتان بگویم. چند سال پیش، یک بیمار را که بر اثر درگیری از ناحیه گردن آسیب دیده بود، با آمبولانس صلیب سرخ به بیمارستان سینفیو گیون و سپس به بیمارستان دولتی مگ‌وی انتقال دادیم. اگر چه چندان امیدی

کشورم ملحق شدم تا به افراد نیازمند کمک کنم.

«خوشحالم می توانم کمک کنم، مهربانی کنم و بدون منفعت شخصی، در خدمت همه افراد باشم.»

در فعالیت های اجتماعی صلیب سرخ مانند آموزش کمک های اولیه و جذب داوطلبان جدید، انتقال بیماران به بیمارستان با آمبولانس های صلیب سرخ، اهدای خون، فعالیت های پیشگیری از COVID-۱۹ و بیماری تب دنگی، پاسخگویی اضطراری برای بلایای طبیعی، حمایت از قربانیان و ارائه کمک های بشردوستانه و مشارکت در کارهای توسعه جامعه مشارکت داشته ام.

۵

من، مین تاین تون داوطلب صلیب سرخ در کمیته نظارتی منطقه سیچینگ هستم. زمانی که تیم جمعیت صلیب سرخ مدرسه ما در سال ۱۹۸۱ تشکیل شد، به آن پیوستم و امید داشتم به نحوی به جامعه کمک کنم. با این طرز فکر و تعهدم، جایزه سسی امین سالگرد را به دست آوردم که به آن افتخار می کنم.

۴۱ سال است که به کارها متعهد هستم و در امور پیشگیری از بیماری تب دنگی و پاسخگویی اضطراری به سوانح طبیعی مانند سیل، آتش سوزی، طوفان، زلزله و همچنین پیشگیری از بیماری کووید-۱۹ مشارکت کرده ام.

«هر بار که جامعه از ارائه کمک های ماقدردانی می کند، بی نهایت خوشحال می شوم. از مردم می خواهم برای هر گونه کمکی، با جمعیت ملی تماس بگیرند.»

منبع: <https://ifrc.exposure.co/myanmar-volunteers-tell-their-stories>

داشتم به مردم کمک کنم و پس از بهبودی، دوباره در مرکز به فعالیت خود ادامه دهم. باور دارم به دلیل فداکاری هایم هیچ آسیبی از این بیماری ندیدم.

۴

من، زانایگ هاتو، داوطلب صلیب سرخ میانمار در ایالت کچین هستم. اولین بار، داوطلبان را در حال برپایی کمپ هایی دیدم که در آنجا خدمات کمک های اولیه ارائه می دادند و به افرادی که در اثر حوادث مجروح شده بودند را به بیمارستان و یا درمانگاه انتقال می دادند. به همین دلیل است که در سال ۱۹۹۶ به جمعیت ملی

داوطلبان به مردم کمک می کنند و من هم می خواستم خودم را در آن فعالیت ها مشارکت دهم. به خودم افتخار می کنم که می توانم به افراد نیازمند کمک کنم.

«در حال حاضر، در فعالیت های پاسخگویی به سوانح طبیعی، ارائه کمک های اولیه به مجروحان متاثر از حوادث، انتقال بیماران با آمبولانس و به عنوان مربی در حوزه کمک های اولیه و فعالیت های بهداشت جامعه مشارکت دارم.»

«وقتی در مرکز مانیتورینگ کووید-۱۹ به کمک رسانی مشغول بودم، هر چند سعی کردم از خودم محافظت کنم اما به بیماری کرونا مبتلا شدم. همیشه دوست

راههای ارتباطی

۳۰۰۰۲۷۰۰

نشریه پیام هلال در سری جدید انتشارش در نظر دارد در این صفحه صدای امدادگران، نجاتگران، داوطلبان و خلاصه همه مخاطبان این نشریه باشد. اگر شما به ما پیام بدهید و از مشکلات بگویید و پیشنهاداتتان را مطرح کنید، ما آنها را منعکس می کنیم و در شماره های بعدی هم پاسخ مسئولان مربوطه را منتشر خواهیم کرد.

با سلام سفر زیارتی زوج های جوان توسط سازمان جوانان در حال برنامه ریزی هست و به زودی زود انجام خواهد شد.

سلام خسته نباشید، برای بیمه امدادگران محدودیت سن داریم یا نه؟ و حداکثر سن برای پایگاه های امدادی چند سال می باشد؟ سلام، بله حداکثر سن برای پرداخت بیمه ۵۰ سال هست.

وقتتون بخیر تیم های واکنش سریع که می خواد تشکیل بشه فقط برای آقایون هست؟

در مرحله نخست اعتبار سنجی و آموزش تیم واکنش سریع برای آقایان هست ولیکن در آینده برای خانم ها هم پیش بینی شده است ولی زمان اجرا مشخص نیست.

مدتهاست که طراحی البسه نجاتگران و امدادگران تغییری نداشته و با هزینه خودمون لباس هایی با آرم هلال تهیه میشه، مانند نمونه عکسی که فرستادم

آیا هلال احمر طرحی برای تغییر البسه داره؟ با سلام، طرح جدید البسه امدادی با همفکری چندتن از طراحان که خودشون نجاتگر داوطلب هستند آماده شده و به ریاست محترم جمعیت ارائه شده است.

پس از نهایی شدن و تامین اعتبار در سطح گسترده ای تولید و تحویل داده خواهد شد.

سلام و وقت بخیر به نامه پارسال آمده بود در این باب که کسانی توی به تاریخ خاصی عقد کردن مشرف میشن به حرم امام رضا البته در نامه تاریخ عقد مهم بود نه سن و سال ولی هیچ خبری نشد؟؟؟

سلام، میشه به طرح و برنامه ریزی بشه که با نجاتگر یک آماده ایثار هم قرارداد ساعتی ببندند

سلام در این مرحله مقرر شده تا فعلا با درجات ایثار و نیروهای داوطلب دارای گواهینامه پایه یک قرارداد بسته شود.

در خصوص اعزام متاهلین نجاتگر سازمان امداد و نجات به مشهد مقدس لطفا توضیح بدید، این طرح مختص اعضای سازمان جوانان کشوره یا به ما هم تعلق میگیره

توبخشنامه قبلی گفتن تا برج ۳ امسال شامل میشه اما الان میگن فرصتش به پایان رسیده و نمیشه.

سلام این طرح ملی سازمان جوانان هماهنگی و اجرا خواهد نمود که اطلاعات نجاتگران استان ها نیز قبلا برای شرکت در برنامه اعلام شده است.

